

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**76-ї наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

ТОМ 2

14 травня – 23 травня 2024 р.

із тим цікавішим, бо пропонує різні шляхи подорожі по мистецькому простору, який створює художник.

Інформаційний ресурс художника-викладача образотворчого мистецтва повинен розвиватися, показуючи нові арт об'єкти, представляючи нові наукові розвідки – віддзеркалювати нові грані творчості. Структура сайту повинна розвиватися та трансформуватися відповідно до творчої еволюції його власника.

Література

1. *Іноземцева С. В. Дослідження принципів вебдизайну як візуальної складової сучасної інтернет-культури // Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. – 2021. – №1. – С.13-19.*
2. *ОЛЕГ ПЕРЕЦЬ – АРТИСТ УНР. URL : <https://perets-ol.com.ua> / (дата звернення : 27.04.2024).*
3. *Поняття, структура та різновиди ВЕБ-сайтів. Автоматизоване розроблення ВЕБ-сайтів // Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя. URL : <http://www.ndu.edu.ua/licium/web.pdf> / (дата звернення : 03.05.2022).*
4. *Соболев О. В. Методика проектування об'єктів інформаційного дизайну // Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. – 2015. – №6. – С. 28-31.*
5. *Структура сайта // Студопедія – Ваша школопедія. – 2017. URL : https://studopedia.com.ua/1_123226_struktura-sayta.html / (дата звернення : 21.04.2022).*
6. *Шмит Ф. И. Искусство : его психология, его стилистика, его эволюция. – Харьков: Союз, 1919. – 328 с.*

УДК 061.1:738](477)

*Т.М.Зіненко, к. мист., доцент
Національний університет*

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ КЕРАМІКИ: УКРАЇНСЬКИЙ ДОСВІД

Міжнародна академія кераміки (ІАС) як і багато інших міжнародних організацій культурно-мистецького спрямування були створені у повоєнні роки з метою розвитку своєрідної культурної дипломатії. На офіційному сайті читаємо, що метою її діяльності «...є стимулювання дружби та спілкування між професіоналами в галузі кераміки в усіх країнах. ІАС розвиває та заохочує всі форми міжнародного співробітництва для просування кераміки та заохочення та підтримки виробництва на найвищому рівні якості в усіх керамічних культурах» [1]. Головний офіс ІАС розміщується у столиці Швейцарії Женеві у відомому музеї Аріана.

Першим президентом з моменту заснування в 1952 році і до 1964 був Генрі Дж. Рейно. Тоді зусилля організації були спрямовані на об'єднання зусиль представників національних музеїв і культурних інституцій. Індивідуальних членів було менше, художники запрошувалися до роботи в організації в якості консультантів. Згодом, кількість індивідуальних членів зростала, як і зростала кількість країн, які вони об'єднували. На сьогодні, Міжнародна академія кераміки об'єднує близько 980 художників, дизайнерів, кураторів, колекціонерів, галеристів з 78 країн світу. До складу входять також музеї, асоціації, галереї, центри кераміки, коледжі та університети. З 1958 року ІАС є афілійованим з ЮНЕСКО, спочатку на консультаційній основі, а потім, з 2001 року, як офіційний партнер у сфері культури [1]. Президентом є норвезький художник Торбйорн Квасбо.

Через понад 70 років після свого заснування ІАС залишається непохитною у своєму прагненні бути в центрі міжнародної спільноти, яка представляє кераміку на найвищому рівні. Постулюючи універсальність керамічної культури як базової цінності, ІАС продовжує сприяти діалогу між культурами, щоб забезпечити постійне визнання всіх видів кераміки як високого мистецтва. Раз на два роки ІАС організовує міжнародний конгрес, який включає конференцію, присвячену певній темі, національні та міжнародні виставки, а також постійну підтримку приватних ініціатив галереями та іншими культурними закладами. Завдяки якості та представницькому характеру своїх членів Конгрес ІАС стимулює культурну діяльність у країні перебування та сприяє новим відносинам. Бюлетень, що видається раз на два роки, інформує членів про проекти та діяльність ІАС. Також на кожному Конгресі видається каталог виставок членів. У 1973 році ІАС започаткував документальний архівний центр у музеї Аріана, який пропонує величезну інформацію про сучасну кераміку. Ці архіви постійно поповнюються каталогами, книгами та артефактами, наданими членами.

Цікавим є такий факт – глина є всюди і художники-керамісти також є всюди, адже це найперший матеріал, створений людством. Однак, якщо традиційно «керамічними» країнами вважаються Китай, Ірак, Японія, Італія, Туреччина, Іспанія, Греція і Україна, то шлях у міжнародну керамічну спільноту і присутність у ній художників з цих країн і особливо з України і є предметом нашого розгляду. Першим українським членом Міжнародної академії кераміки став у 1971 році художник-кераміст Дмитро Головка. Після цього Україна, незважаючи на те, що є визнаною «країною глини», мала близько двох десятків керамічних промислових підприємств, свою глибинну керамічну історію (ще неолітичну) і традиції багатьох своєрідних гончарних осередків (Опішня, Косів, Васильків, Гавареччина, Бубнівка та інші) національний музей-заповідник українського гончарства, спеціалізоване видавництво, чимало спеціалізованих навчальних закладів – не була жодним чином

представлена у цій поважній міжнародній організації. Тобто, українська кераміка довгий час не використовувала цей канал зв'язку для популяризації здобутків української кераміки. Лише в 2017 році першим після довгої перерви членом ІАС став художник Юрій Мусатов [2]. Саме він ініціював прийняття у 2019 році великої групи українських художників і дослідників. У 2023 були прийняті ще декілька достойників, серед яких відома художниця, галеристка і куратор Олеся Дворак-Галік. На жаль, Україна й досі не представлена музеями і організаціями національного масштабу, і слід сподіватися, що ближчим часом Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішному, Львівська національна академія мистецтв та інші культурні інституції керамологічного спрямування увійдуть до Міжнародної академії кераміки, що безперечно сприятиме створенню позитивного мистецького іміджу України.

Література

1. THE IAC MISSION <https://www.aic-iac.org/en/academie/la-mission-de-lacademie/>
2. Вперше український художник став членом Міжнародної академії кераміки <https://artukraine.com.ua/n/vpershe-ukrainskiy-khudozhnik-stav-chlenom-mizhnarodnoi-akademii-keramiki/>
3. Українець Юрій Мусатов став членом Міжнародної академії кераміки <https://ukraineartnews.com/news/events/ukrajinet-jurij-musatov-stav-chlenom-mizhnarodnoji-akademiji-keramiki>

УДК 738:069(8=34)

*І.І. Гончарова магістрантка групи 501- ФОМ
Т.М.Зіненко, к. мист., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

КЕРАМІКА У МУЗЕЯХ ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ

Музеї відіграють важливу роль у вивченні культурної спадщини Латинської Америки, зокрема у контексті гончарства. У цьому регіоні вони виступають не лише як сховища цінних артефактів, але й як центри освіти та наукових досліджень, що дозволяють глибше зануритися у світ культурних та історичних аспектів керамічного мистецтва. Латинська Америка здавна відома своєю вражаючою гончарною традицією, яка має вікову історію й відображає різноманіття культурних впливів. Музеї цього регіону створюють унікальну можливість вивчення цю спадщину через виставки, освітні програми та наукові проекти.

Зокрема, музеї гончарства в Латинській Америці допомагають розкрити різноманітність технік, стилів та символіки, що притаманні